

Dosarul nr. 2rac-357/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – L. Ciubotaru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Simciuc, G. Dașchevici, A. Danilov

Î N C H E I E R E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet”, reprezentată de Irina Tuceacov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației împotriva Societății cu Răspundere Limitată „StarNet” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet”, s-a admis apelul incident depus de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, s-a casat parțial hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și în partea casată s-a emis o nouă hotărâre, în rest hotărârea s-a menținut,

constată:

La 29 ianuarie 2018 Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „StarNet” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a indicat că prin deciziile nr. 07 din 21 mai 2015 și nr. 13 din 09 iunie 2015, Agenția i-a prescris SRL „StarNet” să prezinte rapoarte cu date autentice privind venitul obținut în trimestrele III și IV ale anului 2014 și să achite plata de reglementare și monitorizare pentru această perioadă.

Reclamanta a mai indicat că urmare a neexecutării prescripțiilor a întocmit în privința SRL „StarNet” procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 26 din 08 septembrie 2015, în temeiul art. 247 alin. (2) Cod contravențional. La 09 septembrie 2015 a remis actul în instanța de judecată pentru examinarea cauzei în fond, însă la

23 septembrie 2015 SRL „StarNet” a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 26 din 08 septembrie 2015.

Prin hotărârea din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, contestația depusă de SRL „StarNet” a fost respinsă, hotărârea fiind menținută prin decizia din 06 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Prin scrisoarea nr. 03-SSC DMC/1130 din 26 octombrie 2017, Agenția a solicitat de la SRL „StarNet” executarea prescripțiilor din deciziile sale nr. 07 din 21 mai 2015 și nr. 13 din 09 iunie 2015, având în vedere actele judecătorești de dispoziție enunțate.

În rezultat, SRL „StarNet” prin pct. 3 din răspunsul nr. SN14/155 din 07 noiembrie 2017 a refuzat achitarea plăților de reglementare și monitorizare în cuantum de 128494,39 lei, pentru trimestrul III al anului 2014, invocând expirarea termenului de prescripție extinctivă.

Prin hotărârea din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a constatat vinovăția SRL „StarNet” pentru neplata plăților de reglementare și monitorizare, inclusiv pentru trimestrul III al anului 2014.

Reclamanta a menționat că este beneficiarul plăților de reglementare și monitorizare, persoana prejudiciată în privința căreia SRL „StarNet” are obligația legală de a executa plata datoriei. Reieșind din specificul litigiului dedus judecătii, în temeiul art. 272 alin. (2) Cod civil, în redacția anului 2012, dreptul de acțiune a Agenției cu privire la recuperarea sumelor neplătite cu titlu de plăți de reglementare și monitorizare pentru trimestrul III a anului 2014, este determinată de hotărârea din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

A evidențiat că procedura examinării contestației SRL „StarNet” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 26 din 08 septembrie 2015 a suspendat termenul de prescripție pentru înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată până la momentul emiterii deciziei din 06 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Reclamanta a afirmat că SRL „StarNet” prin pct. 3 din răspunsul SN14/155 din 07 noiembrie 2017 recunoaște datoria pentru anul 2014 în cuantum de 182392,39 lei. Pârâtul a achitat în bugetul Agenției doar suma de 53898 lei. Pentru trimestru III din anul 2014, pârâtul este dator față de Agenție cu suma de 128494,39 lei.

Reclamanta a mai invocat că în temeiul art. 619 alin. (2) Cod civil, în redacția anului 2012, SRL „StarNet” trebuie să achite dobânda de întârziere în mărime de 19% anual din suma de 128494,39 lei, ceea ce constituie 88322,88 lei pentru perioada 16 octombrie 2014 – 29 ianuarie 2018.

Reclamanta Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a solicitat încasarea de la SRL „StarNet” a datoriei de 216817,27 lei cu titlu de plăți de reglementare și monitorizare pentru trimestru III din anul 2014, inclusiv dobânda de întârziere pentru perioada 16 octombrie 2014 – 29 ianuarie 2018 în sumă de 88322,88 lei.

Prin hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a fost admisă parțial. S-a încasat de la SRL „StarNet” în beneficiul Agenției Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației datoria pentru trimestrul III anul

2014 în mărime de 128494,39 lei, dobânda de întârziere pentru perioada 24 mai 2015 – 24 mai 2018 în mărime de 73241,80 lei. S-a încasat de la SRL „StarNet” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 6052 lei. S-a încasat de la Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 452 lei.

În susținerea soluției sale, instanța de fond cu trimitere la prevederile art. 8 alin. (1), art. 12 alin. (3) – (6) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2017, cât și pct. 6 al Instrucțiunii privind plata de reglementare și monitorizare, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nr. 17 din 02 iunie 2010, a ajuns la concluzia că SRL „StarNet” în calitate de furnizor are obligația legală de a achita în contul curent al Agenției trimestrial până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului de gestiune plata de reglementare și monitorizare în baza estimării volumului veniturilor provenite din activitățile din domeniul comunicațiilor electronice, în mărime de la 0,3 la sută din volumul venitului estimat. SRL „StarNet” nu și-a executat obligațiile enunțate și nu a achitat plata de reglementare și monitorizare pentru trimestrul III al anului 2014.

Totodată, prima instanță în temeiul art. 267 alin. (1) și 272 alin. (1) Cod civil, în redacția anului 2012, a conchis că dreptul la acțiune al Agenției pentru plata de reglementare și monitorizare a început să curgă din luna martie 2015 și nu de la 15 octombrie 2014, după cum invocă SRL „StarNet” cererea de chemare în judecată fiind depusă de Agenție la 29 ianuarie 2018 în interiorul termenului de prescripție.

Instanța de fond a conchis că SRL „StarNet” urmează să achite Agenției datoria la plata de reglementare și monitorizare pentru trimestrul III al anului 2014 în mărime de 128494,39 lei.

În temeiul art. 619 alin. (1) și (2) Cod civil, în redacția anului 2012, prima instanță a ajuns la concluzia că obligația de plată pentru reglementare și monitorizare are caracter pecuniar și SRL „StarNet” trebuie să achite dobânda de întârziere pentru perioada 24 mai 2015 – 24 mai 2018 în mărime de 73241,80 lei, în rest acest capăt de cerere urmând a fi respins ca prescris.

Totodată, prima instanță în conformitate cu art. 82, 83 alin. (1) și 98 alin. (1) și (4) Cod de procedură civilă, a conchis că odată ce acțiunea urmează a fi admisă parțial și reclamantul nu este scutit de la plata taxei de stat, aceasta urmează să se încaseze la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune și de la reclamant proporțional părții respinse. Instanța a dispus încasarea de la SRL „StarNet” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 6052 lei și de la Agenție în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 452 lei.

Prin decizia din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „StarNet”, s-a admis apelul incident depus de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, s-a casat hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea încasării din contul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 452 lei. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a încasat de la SRL „StarNet” în beneficiul Agenției datoria pentru trimestru III al

anului 2014 în mărime de 128494, 39 lei, cât și dobânda de întârziere în sumă de 73241, 80 lei.

Totodată, instanța de apel a reținut, în temeiul art. 4 alin. (1) pct. 13 din Legea taxei de stat, art. 85 alin. (1) lit. i) Cod de procedură civilă și art. 8 alin. (2) din Legea comunicațiilor electronice nr. 24/2007, că Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației este autoritate publică care beneficiază de scutire de la plata taxei de stat în instanțele judecătorești, din care considerente a ajuns la concluzia netemeinicii soluției instanței de fond, în partea încasării de la Agenție în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 452 lei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 24 iulie 2019, a depus recurs SRL „StarNet” reprezentată de Irina Tuceacov, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasată suma de 53780 lei drept taxă de reglementare și monitorizare pentru trimestrul III al anului 2014 de la SRL „StarNet” în beneficiul Agenției și a respinge pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea recursului SRL „StarNet”, reprezentată de Irina Tuceacov, cu reiterarea circumstanțelor de fapt expuse pe parcursul examinării prezentei cauze, a indicat că hotărârile instanțelor judecătorești ierarhic inferioare sunt neîntemeiate, deoarece au fost emise cu aplicarea eronată a normelor legale.

La fel, recurenta a invocat că instanța de apel nu s-a expus pe marginea facturilor și contractului prezentat de către SRL „StarNet”, deși a fost acceptat și anexat la materialele dosarului. La fel, instanța de apel nu a diferențiat venitul SRL „StarNet” din toată gama sa de servicii și activități de venitul din activitatea de comunicații electronice care este eligibil de a fi calculat taxa de reglementare și monitorizare.

La 08 august 2019, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus referință la recursul declarat de către SRL „StarNet”, solicitând declararea recursului ca inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 15 mai 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 31 mai 2019, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 04 iunie 2019, fapt ce se atestă prin scrisoarea de însoțire nr. 5601 (f.d.196), însă la materialele dosarului nu se regăsesc careva probe care ar indica recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către recurentă.

În aceste circumstanțe recursul depus de către SRL „StarNet”, reprezentată de Irina Tuceacov, la 05 august 2019, se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „StarNet” reprezentată de Irina Tuceacov, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă

că SRL „StarNet” reprezentată de Irina Tuceacov, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „StarNet”, reprezentată de Irina Tuceacov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SRL „StarNet”, reprezentată de Irina Tuceacov și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „StarNet” reprezentată de Irina Tuceacov, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către SRL „StarNet” reprezentată de Irina Tuceacov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas

